

Tudi ta nekaj obéta.

Ali ga vidite poniglavéka, kakó zadovoljno sedí na širokem, mehkiem stolu? Tudi on je ustvarjen po podobi božjej. Takó majhen, zadovoljen s seboj, družega ga ni, kakor „otrok,“ kupéek podobe božje — a vender ima v sebi vse óne kali in zmožnosti, katerih mu je treba, da stopi pozneje v koló najodličnejših mož, ki so kdaj kaj velicega in znamenitega storili s svojim veleumom. Za čast in slavo se zdaj še ne briga ta okroglolični dobrorejenček; tudi mu ni mar skrbeti si za hrano in obleko. Vso to skrb prepušča

ónemu vsemogočnemu Gospodarju, ki oblači lilje na polji in živi črva v prahu.

Za zdaj se drži samó matere, ki mu je najboljša namestnica ljubelega Bogá.

Jók in smeh mu je ljubši od resnega in temeljitega prevdaranja. In čímu neki bi prevdarial in si prezgodaj bélil glavo! Generalali kak drug imeniten velmož postane izvestno tudi on kasneje. Aleksander Véliki, Julij Cezar, Karl

malega, pa tem več jé; malo pové, pa mirno in tího vse dobro obéta ter potrpežljivo pričakuje, kaj napravi svet iz njega in kakšen sad bodo obrodile kali, ki jih je zasadil vanj neskončno modri Stvarnik, katerega živa podoba je tudi on... Blagor ti, dete ljubo, blagor ti — ako ti bode sreča mila in zmagaš slavno! Mi, ki smo vže odrasli ter imamo muogo veselih in britkih izkušenj, mi se ti smejemo, a vender se veselimo, kadar vidimo, da taki mali, okrogloličneži „z združenimi močmi“ začné krepko in veselo zopet iz začetka!...

Véliki, princ Evgen, Napoleon I., Lavdon — ali so ti morda svoje bitje drugače začeli nego ta mali debelušček? Na njegovej volji stoji, in lahko postane velik državnik, sloveč učenjak ali duhovnik, ki bode svetil z uma bistrim mečem ter oblagoslavljaval svet s svojo slavo!... Ravno to je nekaj lepega in veselega na évrstem, zdravem, ljubeznjivem in okroglem otrocičku, da je še nekaj